

Důmyslný rytíř don Quijote de la Mancha

O autorovi:

Miguel de Cervantes y Saavedra byl španělský spisovatel a básník přelomu 16. a 17. století. V roce 1570 nastoupil do armády do války proti Osmanské říši, během které přišel o ruku. Cestou z jednoho vojenského tažení byl zajat Alžírany, ze zajetí byl po několika letech vykoupen. Později, i v době, kdy psal svůj nejslavnější román Důmyslný rytíř don Quijote de la Mancha, měl problémy s církví, financemi i zákonem. Don Quijote ihned získal popularitu, ale později vyšel falešný druhý díl, který Cervantese přiměl k napsání originálního pokračování.

Žánr:

Rytířský román, satira.

Hlavní postava:

Don Quijote je posedlý svými rytířskými ideály. V jeho očích se všechno mění na věci a postavy ze světa potulných rytířů, hospody na hrady, mlýny na obry... Když uvidí, že něco není to, co si myslel, klade to za vinu zlým čarodějům, kteří jej chtějí připravit o hrdinské činy.

Děj:

První část: Venkovský šlechtic se zbláznil ze čtení rytířských románů a rozhodl se, že se po vzoru jejich hrdinů stane potulným rytířem. Vymyslel nové jméno pro sebe, svého koně a dámu svého srdce, kterou v životě neviděl, a vydá se na cesty. Po krachu první výpravy se na čas vrací domů, brzy se ale pouští na druhou výpravu i se zbrojnošem, Sanchem Panzou. Druhá výprava trvá až do konce prvního dílu a don Quijote na ní zažije mnohá „dobrodružství“.

Druhá část: Cervantes zapracoval děj do doby po vydání a vejítí ve známost prvního dílu, z čehož vyplývá podstatná část zápletek. Tento díl popisuje rytířovu třetí výpravu, při které na něj různí čtenáři prvního dílu hrají divadlo.

Pro příběh autor používá sousloví „pravdivá historie“, kterou sepsal Maur Sidi Hamet Ben Enheli. Cervantes vystupuje, jako by dílo pouze kompletoval.

Hodnocení:

Překvapilo mě, že kniha z počátku sedmnáctého století bude tak vyspělou satirou s hlubokými myšlenkami. Předstírání fiktivního světa v reálném, pokusy o nemožné nebo třeba předpokládání platnosti pravidel, která by morálně měla platit, jsou myšlenky užívané a rozváděné i dnes, o čtyři staletí později.

I přes styl psaní vět, který je někdy trochu zdlouhavý kvůli složitým souvětím i myšlenkám, je kniha poměrně zábavná a čtivá. Není to ale kniha, kterou bych doporučil někomu, kdo začíná číst složitější literaturu. Je totiž poměrně těžké ji dočíst, respektive se po určité pauze vrátit do děje, což může být u takto dlouhé knihy problém. Zaujalo mě využití prvního dílu v druhé části. Nemyslím si, že čtu málo, ale tento nápad jsem nikdy nepotkal, světy knih nebývají propojeny s realitou.

Velmi propracované byly postavy. Don Quijote jako hlavní hrdina, kolem kterého se děj točil, úžasný Sancho Panza, farář s lazebníkem i ostatní byli opravdu reální.

Celkově si podle mě kniha své místo mezi literárními památkami rozhodně zaslouží.